52e jaar. -- Nr 105. Zaterdag, 2 September 1905.

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *POSTRIJDER* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, Groote Markt, te Tongeren.

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Drie maal per week : 6 fr. per jaar.
Twee " " 5 "
Een " " 4 "

Een blad afzonderlijk 10 centiemen.

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad, 1 frank den drukregel.

TONGEREN, DEN 2 SEPTEMBER 1905.

VAN ALLES WAT.

LIJFRENTEN. — De werklieden van beide geslachten, geboren in de jaren 1843, 1844, 1845, en die nog niet aangesloten zijn in de Pensioenkas, worden aangemaand zich weldra aan te sluiten bij een door den Staat erkende lijfrentmaatschappij, ten einde door hare bemiddeling de vereischte stortingen door de wet bepaald in de algemeene lijfrentkas te bunnen verrichten, en zoodoende op vijf en zestigjarigen leeftijd een jaarlijksch pensioen van fr. 65 te kunnen genieten door den Staat alleenlijk toegekend aan dusdanige belanghebbenden, die in de vereischte voorwaarden verkeeren.

***

WANNEER TROUWT MEN ? — Zien wij de cijfers na. De mannen trouwen meest van 21 tot 30 jaar. Van 18 tot 21 jaar zijn er nog al betrekkelijk veel ; maar zou men gelooven dat er in 1903 zeven mannen waren die zich lieten beet nemen aan min dan 18 jaar! Te beginnen van 30 jaar schijnt de man wat koeler te worden, nietemin vindt men nog veel mannen die op 50jarigen leeftijd en ouder nog in het huwelijk treden. Men geraakt zelfs tot het getal van 1522 in een jaar in België.

Wat de vrouw aangaat, de toestand is natuurlijk dezelfde niet. 't Is vooral van 18 tot 30 jaar dat de vrouw in het huwelijk treedt ; van af 30 jaar verflauwt de verhouding. De vrouw schijnt dan op geen huwelijk te denken. 't Is ook zeker waar dat er meer aanbod is dan vraag.

Nogtans telde men voor 1903, tot 811 vrouwen van meer dan 50 jaar oud die zich er toe besloten van burgerstand te veranderen.

De slechtste ouderdom voor de echtscheidingen schijnt deze te zijn van 35 tot 50 jaar oud.

Tot aan 30 jaar is het vooral de vrouw die schijnt te willen scheiden ; na dezen leeftijd herneemt de man zijne rechten en behoudt ze. Volgens zekere cijfers zou men nog denken aan echtscheiding op vijftigjarigen leeftijd.

***

Eenige dagen geleden hebben de godverloochenaars of de vrijdenkers een Congres gehouden te Luik. Eens te meer werd er bevestigd dat het socialism nauw verwant is aan de helsche secte.

Onder de algemeene toejuichingen herinnerde een der redenaars dat de vrijdenkerij NIET de dochter MAAR WEL de moeder is van 't socialism.

Na de verklaring dat de vrijdenkerij de moeder is van 't socialism, werd het volgende dagorde gestemd :

« Het congres der Belgische vrijdenkers op 13 en 14 Augustus te Luik vergaderd ;

« Overwegende dat de uitbreiding van den « inval der zwarten » (der Priesters) van dag tot dag grooter wordt ;

« Noodigt de gekozenen der antikatholieke « partijen uit leden te worden van de « vrijdenkerij. »

De overgroote meerderheid der blauwe en der roode gekozenen zijn reeds sedert lang bij de vereenigde vrijdenkers ingelijfd en het hierboven staande dagorde is dus slechts eene waarschuwing voor dezen die nog niet bijgetreden zijn.

In alle geval dit dagorde zal echter niet beletten dat de blauwen en rooden, in den aanstaanden Kiesstrijd, over de daken zullen doen uitbazuinen dat ze den Godsdienst hoegenaamd niet vijandig zijn, wel integendeel.

Landgenooten ! wij zijn dus verwittigd van 't gene gebeuren zou, moesten de anti-katholieken hier meester worden !

***

Veleden Donderdag, bij het sluiten van het wederlandsch congres van de kleine burgerij te Luik, had eene indrukwekkende betooging plaats ter verheerlijking van minister Francotte. Deze betooging was ingericht door de verschillende burgersyndikaten des lands, om de diensten door den geachten minister aan den middenstand bewezen.

Men bood den minister een prachtig portret van hem aan, geschilderd door graaf de Lalaing. De kosten van dit portret zijn gedekt door vrijwillige bijdragen der kleine burgers. Geene bijdrage echter mocht hooger loopen dan 1 fr.

In zijn antwoord aan den Spreker bedankte M. Francotte voor de hem bewezene hulde en beloofde steeds zijne beste krachten aan de heropbeuring van den zoo belangwekkenden middenstand te besteden.

***

EEN NIEUW GROENSEL. — Naar het schijnt zullen roode koolen, savooien, bloemkoolen, salade enz. binnen kort een geluchten mededinger krijgen als groenten, namelijk de varens.

Hoe ongeloofelijk het ook schijne, hebben wij deze, naar het heet allersmakelijkste groente, te danken aan den Russisch-Japanschen oorlog.

Baron Suyematsu, bijzondere raadsheer van den Mikado, heeft onlangs, op een banket te Londen gehouden, verscheidene gerechten, welke allen uit varens — telkens op eene andere wijze geredegemaakt — bestonden, laten proeven, en al de dischgenooten vonden de gerechten uitstekend.

Sedert willen de Engelschen schier niets anders meer eten.

***

In de *Revue Bleue* verscheen eene leerzame studie over de nijverheid der Japanners.

Dit land telt 400,000 werklieden, mannen en vrouwen, die verdeeld zijn in 1400 fabrieken. Ieder fabriek telt dus, middelmate, 120 werklieden, maar eenige dier fabrieken zijn zoo groot als de weverijen en spinnerijen van het noorden van Frankrijk. Zoo zijn er, in de stad Tokio, van 4000 werklieden en de cigarenfabriek van Kioto telt er 5000. In de zijdefabrieken zijn er 130 duizend werkmenschen ; in spinnerijen weverij 113,000, in de hoedenmakerij 37 duizend, in den machienenbouw, 30,000.

Bij geen ander volk der wereld, spelt de vrouw eene zoo groote rol in het maatschappelijk leven als bij de Japoneezen. De jongedochter wordt er zeer geëerbiedigd, en al te groote vrijheid jegens haar wordt geschandvlekt en gestraft. Daar zijn fabrieken waar, op 3000 werklieden, er 2700 vrouwen zijn ; maar helaas, deze vrouwen en kinderen worden, in de fabrieken, door geene voldoende wetgeving beschermd.

Bij de Japaneezen overtreft het nachtwerk verre het dagwerk, en zoo wilden het de werklieden zelve, omdat de fabrieken plaatsen in den zomer frischer en in den winter warmer zijn dan de woningen. Daarbij iedere fabriek heeft eene slaapen eene eetzaal voor het werkvolk, maar de bedden zijn er doodgemeene, de kost is bitter slecht, maar de winsten zijn groot.

Zoo zijn er velen.

Een goddeloos mensch was met eene brave christene dochter getrouwd.

— Pas wel op, had hij menigen keer gezeid, al vloekende, pas wel op van met geenen priester af te komen als ik ziek wordt ; of gij en de priester vliegt buiten.

En hij werd ziek, de arme dompelaar, gevaarlijk, doodelijk ziek. Dearme vrouw zat aan zijn bed en weende bitterlijk.

Eens dat zij daar, als eene droeve Magdalena zat, nam de zieke man hare twee handen vast, zeggende :

— Vrouw, ik verschuet van u.

— En waarom, liefste man !

— Waarom ? Gij die geloof hebt, gij die bidden kunt, gij ziet mij lijden ; de dood kan elken oogenblik komen, en gij spreekt mij niet van den godsdienst noch van verzoening met God, welke ik zoo dikwijls heb beleedigd.

— Maar, man lief, weet gij niet, dat gij mij dit verboden hebt ?

— O ! gij sukkel, riep hij uit. Als men gezond is, zegt men veel dat men niet zeggen moest ; de ziekte geeft andere gedachten ; ik wil het zekerste kiezen ; roep eenen priester, ik wil biechten...

De priester kwam en de zieke sprak zijne biecht.

Hij genas, maar bleef zijn geloof behouden ; alle zondagen is hij nu in de kerk.

Tegen het Alcoolisme.

IN zijne laatste zitting, die te Luik werd gehouden, heeft 't congres de volgende wenschen uitgedrukt : Het krediet, ingeschreven op het budjet van het ministerie van landbouw, om het alcoolism te bestrijden, zien te brengen op 500,000 fr. ; aan het bestuur van ijzerenwegen, posterijen en telegrafen de toelating te vragen anti-alcoolische tafereelen in de staties en dienstlokalen te mogen hangen ; in iedere gemeente van het land, door de onderwijzers anti-alcoolische bonden tot stand te zien brengen : de vrouwen toe te laten deel te maken van de beschermcomiteiten der werkmanswoonsten.

Daarenboven werd er, met het doel de matigheidsbonden van het land te vereenigen, op voorstel van M. Vaucleroy, algemeenen sekretaris van den vaderlandschen Bond tegen het drankmisbruik, besloten het bureel van het kongres te gelasten, de afgevaardigden dezer verschillende maatschappijen bijeen te roepen, ten einde de grondslagen van een algemeen verbond te leggen.

Onchristelijke gebruiken.

Helaas, zelfs het kleinste hutje in het verst afgelegen dorpje is niet meer veilig voor den verpestenden adem van de onverschilligheid. In vroegere, godsdienstige tijden, was er geen huis, waarin niet het beeld des Gekruisigden de eereplaats in de kamer innam ; daar naast stonden de beelden der H. Maagd en van den H. Jozef. En bij de deur hing een wijwaterbakje. Ja de ware Christelijke vroomheid was daar niet eens mee tevreden. Ook de gevel van het huis moest versierd worden met een heiligenbeeld of een kruisbeeld en daar naast of er onder stond gewoonlijk een kernachtige spreuk welke duidelijk de gezindheid der inwoners te kennen gaf. Zelfs aan de herbergen hingen christelijke spreuken. Men ging zelfs zoo ver, dat men den huisraad met allerhei zinrijke spreuken versierde.

Wie heeft al niet een oude zware stoel of zetel gezien, wiens rijk gesneden rugleuning, van boven versierd was met eenen band, waarop eene spreuk stond geschreven ? of eene tafel, wier zware gekromde pooten een vlak droegen waarop eene kortere of langere spreuk was ingesneden ?

De onderwetsche koffers, die men als erfstukken nog in enkele families, vooral bij de dienstboden op het platte land, te zien krijgt zijn niet zelden voorzien van een vergald A. B. C. terwijl bij ieder letter een zin staat. Dikwijls vindt men aan oude kasten naast prachtig snijwerk, ook nog spreuken, die voor hooivaardig en weelde waarschuwen, en welke tegenover de kleederdracht het kleed der deugd stellen. Kruiken doegen inschriften als : « Spes mea Deus. » God is mijn hoop, of : Drink en eet : God niet vergeet : Ook het eenvoudigste werkmansgereedschap was niet te slecht om eene korte, christelijke spreuk te dragen.

Alles, het openbare zoowel als het huiselijke leven, was doordrongen van den geest des christendoms. In 969 verkreeg Sint Gallen verlof, zelf munt te slaan. De eerste munt droeg aan de eene zijde, de rijksadelaar met de woorden : « Soli Deo gloria » (God alleen de eer) ; aan de andere zijde, het borstbeeld van den H. Gallus met het onderschrift : «St-Gallus » Nooit zetten onze voorvaderen een datum. Zonder een « Laus Deo » of « Laudetur Jesus Christus » « Geloofd zij God » of « Geloofd zij Jesus Christus » zij schreven geenen wissel, zonder de slotwoorden « Met Gods zegen ». Een vrachtbrief begonnen zij soms met de woorden : Onder het geleide van God en den voerman N. N. verzend ik de volgende kisten. » Een arbeidsverdrag begon nog in de 17e eeuw nooit anders dan met de woorden : « In den naam van God » en sloot met de woorden : Wij bidden God dat Hij dezen arbeid zegene, opdat alles tot zijne eer en ons geluk strekke ». Nu nog schrijven wij aan het slot van vele stukken de woorden : 't Welk doende » enz. maar verreweg de meesten weten niet wat dit beteekent. Het is niets anders dan, eene reeds oude afkorting van : « 't Welk doende, zult gij wel doen en wij zullen God voor u bidden. »

En tegenwoordig : In onze dagen vindt men in plaats van een kruisbeeld in vele zoo genaamde christelijke huisgezinnen het beeld van een Heidenschen god, en in plaats van heiligen zijn afbeeldingen van landschappen en veldslagen aan den wand te zien.

Het eerbiedwaardig wijwatervat zoekt gij te vergeefs, en al is er soms een, dan is er geen wijwater in ; de vroome christelijke spreuken zoekt gij ze vergeefs, en ook het uiterlijke der huizen is leeg en kaal, of wanneer het versiord is, dan bestaat die versiering meestal uit halfnaakte, Heidensche figuren.

Tentoonstelling van Luik.

Wegwijzer van den bezoeker.

TUINEN open tot 11 ure 's avonds.

HALLS open tot 6 ure 's avonds.

PAVILLOEN DER STAD LUIK, Park der Boverie, open tot 6 ure s'avonds.

PALEIS DER OUDE KUNST, open tot 6 ure, inkomprijs 50 centiemen.

OUD LUIK. — Open tot 11 ure 's avonds.

In het Oud Luik, bezoek aan de KOOLMIJN.

Bezoekt den PHOTORAMA en den NIEUWEN CINEMATOGRAAF LUMIÈRE.

Bezoekt het AQUARIUM in den Acclimatatietuin.

Gaat naar het HOTEL DU LAC, Boulevard d'Avroy, 250, Luik. (Ziet de aankondigingen).

Instelling van Choux de Paris, O. Lallement, in het Fragnéepark. Ziet de aankondigingen.

Stads- & Provincienieuws.

Paardenmarkt te Tongeren, DONDERDAG 14 SEPTEMBER.

Op de Markt van Tongeren van donderdag waren te koop gesteld: 301 koeien en kalveren, 138 vette varkens en 1575 magere varkens, schapen, 3.

Apotheek. — Zondagsrust.
ZONDAG 3 SEPTEMBER zal de Apotheek van

M. HUYDTS

alleen open blijven, van 12 uren 's middags tot 12 uren 's nachts, voor de dringende noodwendigheden.

Bij den *POSTRIJDER* van heden behoort een **bijvoegsel.**

Tongeren. — KERKWIJDING. — Onze welbemindde Bisschop, Mgr Rutten vergezeld van den Z. E. Heer Kanunik Lucas, secretaris van het Bisdom, is verleden zondag avond aangekomen, om 's anderdaags de vergroote en prachtig herstelde parochiekerk van St-Jan te wijden.

Gansch de parochiekerk was in feest. 's Maandags morgens, van half negen, begonnen de lange en indrukwekkende plechtigheden der kerkwijding, gevolg door de menigte geloovigen.

Wij hebben in ons laatste nummer aangekondigd dat de Z. E. Heer STAS, de waardige Pastoor van Berg, zijn ontslag komt te nemen.

Gedurende verscheidene jaren heeft de Z. E. Heer STAS te Berg het ambt van het Heilig Ministerie uitgeoefend, met eene zelfopoffering, eene zelfverloochening, aan dewelke al degenen die hem gekend hebben, eenparig zijn eene welverdiende hulde te brengen.

De erkentenis van zijne parochianen zal hem in zijne nieuwe verblijfplaats volgen.

De Z. E. Heer STAS zal zich te Tongeren komen vestigen.

Wij vormen den innigen wensch dat de Almachtige hem nog lange, zeer lange jaren schenke.

Te Berg wordt de Z. E. Heer STAS vervangen door den Z. E. Heer SMEETS, den waardigen Pastoor van Guttecoven, waar het nieuws van het vertrek van dezen voorbeeldigen zielenherder, van eene grenzelooze opoffering tot de hem toevertrouwde kudde, den pijnlijksten indruk op al zijne parochianen gemaakt heeft.

Zijne doorluchtige Hoogwaardigheid, Mgr de Bisschop, kon geenen beteren opvolger aan den Z. E. Heer STAS geven.

Dinsdag, 12 September, heeft de *jaarlijksche Algemeene Vergadering van den St-Gregoriusbond* te Tongeren plaats. Men is druk bezig met de repetitien der mis welke dien dag in O. L. V. Kerk door al de leden van den Bond zal uitgevoerd worden. Wij mogen ons dus verwachten aan eene puike uitvoering van den Gregoriaanschen Zang en der Kerkmuziek. Het bestuur, aan bekwame handen toevertrouwd, en den iever welken de leerlingen aan den dag leggen, spreken daarvoor ten beste.

Eere aan de mannen wier kunst, wilskracht en offervaardigheid wij op dit gebied bewonderen. Moge het voorbeeld, door den St-Gregoriusbond gegeven overal tot navolging dienen.

Men meldt ons uit Koninxheim, dat de **plechtige inhuldiging** van den nieuwen zielenherder der parochie op dinsdag aanstaande 5 September vastgesteld is. Dien dag zal onze naburige gemeente in volle feest zijn. Iedereen weduwert om eene allerprachtigste inhaling te bereiden aan den waardigen priester, die, sfschoon sinds korten tijd in deze parochie aangekomen, nietemin reeds aller harten heeft weten te winnen.

Zammelen. — De groote bedevaart naar Zammelen bij Tongeren, zal plaats hebben op zondag 10 September en volgende dagen, ter eere van den **H. Amandus**, voor de genezing van jicht, lamheid, oogziekte en andere kwalen De voorspraak van den H. Amandus is ook een krachtig hulpmiddel tegen de stuipen der kinderen en tegen alle stoorten van ziekten die onder het vee kunnen heerschen.

Talrijke en wonderbare genezingen hebben aldaar plaats gehad ; de kerk is alle dagen open tot middag, en wordt gedurende het geheel jaar, door eene overgroote menigte pelgrims bezocht. De naastgelegene statie is die van Jesseren die maar twintig minuten van de kerk van Zammelen verwijderd is.

28e Belgische Nationale Bedevaart van Lourdes, de zieken vergezellende. — Vertrek den 11, 14 en 15 September uit de bijzonderste steden van het land. — Terugkomst in België den 25e. — Al de treinen bestaan uit wagens met doorgang en W. C. van den Staat. — Voor inlichtingen wende men zich tot den H. Delarge, algevaardigde bestuurder, Prebendierstraat, 18, Luik.

Voordt. — NATIONALE FEESTEN. — Zaterdag werd het feest door eenige kanonschoten aangekondigd. Des anderendaags wapperde van in den vroegen morgen de driekleurige vlag aan ieders woning. Kort na den middag vormden de schoolkinderen, de gemeenteraad, de gilde van St-Sebastiaan en een viertal praalwagens eenen prachtigen stoet, die met de meeste orde en onder het zingen van nationale liederen door de dorpstraat trok.

In de kerk werd Gode, de gever van alle goed, een dankend « Te Deum » opgedragen. Daarna volgde eene ringsteking voor de ruiters, die den stoet hadden opgeluisterd.

Maandag hadden verschillende volkspelen plaats. Het overgroot getal prijzen deed de liefhebbers wedieveren. Wat er gelachen werd is onbeschrijfelijk.

Nooit is er in Voordt zooveel volk te been geweest. Ook hebben de herbergiers het druk gehad, want er werd eenen dikken pot gepakt.

Hulde aan de inrichters van het feest, dank aan de liefdadige juffer Baronnes de Tornaco. Eere aan al wie heeft bijgedragen ons Voordt die heuglijke feesten te verschaffen.

Gemeente Cortessem. — 75e VERJARING VAN 'S LANDS ONAFHANKELIJKHEID. — *Jubelfeesten.* — Zaterdag avond, 16 September, aankondiging der feesten door kanongeschut.

Zondag, 17 September, om half twee aan de tramstatie, vorming van den stoet door de Fanfaren, den Boerenbond, de vee- en paardenverzekering, de Schuttersgilden, de zangmaatschappij « La Jeune Garde », de wielrijders, den gemeenteraad. Na den omgang : Volksspelen : Boomklimmen, blaasvechten, ganskappen, kuipsteken. Prijzen 40 fr.

Velofeesten, 10 prijzen, ieder van 4 fr. te verloten tusschen de corso-fleuri-rijders (Inwoners en vreemden.)

Ringsteken per velo : 10 prijzen (51,50 fr.). Concert door de Jeune Garde en fanfare. Opstijging van een luchtbal. Verlichting.

MAATSCHAPPIJ « St-SEBASTIAAN. » Concordia. — Tongeren.

Ter gelegenheid der nationale feesten zal er eenen grooten wedstrijd plaats hebben op het Tongersch blazoen, in het lokaal der bovengenoemde maatschappij, te beginnen op zondag 10 September 1905 tot donderdag 14 September er op volgend.

Prijzen gewaarborgd fr. 125.

De Secretaris, De Voorzitter,
G. BOETS P. THYSEN.

FEESTEN TE HASSELT

3 SEPTEMBER 1905.

Ten 10 1/2 ure in het Provinciehuis, overhandiging der vaandels aan de afgevaardigden der gemeenten.

Den 11 1/2 ure op het stadhuis, ontvangst van de afgevaardigden der gemeenten door het gemeentebestuur van Hasselt.

Ten 1/2 ure, aankomst van Z. M. den Koning in de spoorhal.

Ten 1 3/4 ure, begeeft Z. M. zich op het Leopoldsplein om den optocht van den stoet bij te wonen. De stoet zal in de volgende orde doortrekken :

1° De Bestendige Afvaardiging en de Burgemeesters elk met het vaandel zijner gemeente ;
2° 345 maatschappijen van allen aard, muziek, zang, enz.
3. De stoet verbeeldende den landbouw, de nijverheid en de toekomst van Limburg.

Ten 2 3/4 ure, zal Z. M. zich naar het Provincieluis begeven en van daar ten 3 ure naar de Hofbouwtentoonstelling.

Vertrek van Z. M. ten 4 1/2 ure.

OMMEGANG VAN DEN OPTOCHT.

Vorming. — Curingersteenweg, De Schiervellaan, Leopoldsplein.

Doortocht voor Zijne Majesteit den Koning. Nieuwstraat, Groote Markt, Hoogstraat, Demerstraat, Noordlaan, Wapenplaats, Maastrichterstraat, Groote Markt, Havermarkt, Perceëstraat, Statiestraat, Wagenstraat, Curingersteenweg, *(ontbinding).*

Lanaeken. — In het St-Annagesticht alhier bestaat eene heelkundige cliniek waar de zieken verzorgd worden door de Eerw. Kleine Zusters van den H. Joseph. De drie doctoors specialisten ontvangen in consultatie alle maandagen van 4 tot 6 ureen en alle vrijdagen van 12 tot 6 uren.

De operaties worden gedaan zonder pijn voor den zieke en zonder hem in slaap te doen, en dat door een gansch nieuw middel dat geheel zonder gevaar is.

Schrijven voor doctorszaken aan doctor Lejeune ; voor bestuurzaken aan den Aalmoezenier van het gestiht, Lanaeken.

Tandarts. — *M. Louis HIRSCH*, heelmeester- werktuigkundige- tandarts, 5 Gymnasestraat, VERVIERS. Raadplegingen te

---

STANHOPE
DE
Amerikaansche detective.

(15e vervolg.)

En hij vertelde de oude, die ademloos luisterde van het gevaarlijke waagstuk, waarbij hij niet vergat zichzelf het leeuwenaandeel te geven van het avontuur.

Weer kwam iemand de trap op.

— Dat zal Nancy zijn, meende Sybille. Doch ze was stijf van verbazing, toen zij het zeldzame paar zag, dat naar boven was gekomen. Een meisje in vuile lompen, met onnoozele oogen en een door allerlei ondeugd verdierlijkt uiterlijk, geleid door eene liefdezuster, wier zachte, reine trekken een zonderlinge tegenstelling vormden met de bandietengezichten rond haar.

— Mijn plicht bracht mij in deze buurt, sprak de zuster met welluidende stem. Ik vond dit arme schepsel omringd door straatjongens, die haar op alle manieren plaagden. Men zegde mij dat het meisje hier woonde. Is het uwe dochter ?

— Neen, antwoordde vrouw Lenz, dat is ze niet ; maar een ware plaag is zij voor mij, Nancy, laat de dame los en ga uit mijn oogen ! gebood zij het ongelukkig schepsel, dat zich schuw en vreesachtig aan de zuster vastklemde, die beschermend den arm rond haar sloeg.

— Men heeft mij verteld, vervolgde de zuster, dat de ongelukkige door dronkzucht in dezen toestand is geraakt en dat ge niets deedt om haar dat te beletten. Daar zij uwe dochter niet is, was het misschien het beste dat ik haar meenam naar het gasthuis.

De laatste woorden brachten vrouw Lenz tot woede. Zij rukte Nancy van de zuster af en slingerde haar tot op den naasten strooizak.

— Dat komt er van, als ge op de straat rondslentert ! siste zij haar toe. En tot de zuster sprak zij ruw : Ik kan zelf wel voor de meid zorgen. Uw hospitaalgezaag heb ik niet noodig.

Terwijl zij zoo raasde, was de oude Lenz tot achter haar geslopen. Barsch beet hij haar toe :

— Houd uw mond, dom schepsel !... En met kruipende onderdanigheid tot de zuster : Ziet ge, mevrouw, dat arme ding is een nicht van mijne vrouw en heeft een aangeboren neiging tot drinken. Wij doen alle moeite voor haar, maar haar in een hospitaal stoppen, neen, dat doen wij niet !

Ook Frans was opgestaan, en na eenige blijkbaar vergeefsche pogingen om recht op zijn beenen te staan, leunde hij tegen de tafel.

— Wat is er aan de hand ? stotterde hij. Werk voor mij ?

— Neen, neen, jongen ! haastte de moeder zich te antwoorden ; het was enkel om Nancy... En denkend aan de vermaning van haar man, voegde zij er huichelachtig bij : Die goede dame wilde ons meisje meenemen.

— Ja, ja, zoo is het, bevestigde Lenz ; maar wij kunnen Nancy niet missen.

— Niet missen ? riep Frans, met een vijandigen blik naar de op den grond liggende. Wat moet ge met haar ?

— Het meisje heeft goede verzorging noodig, zegde de zuster ernstig. Het arme schepsel is geheel verwaarloosd en kan niet hier blijven. Ik zal de zaak niet laten rusten, en als het blijkt, dat ge geen wettige rechten hebt dan....

— Scheer u weg ! viel Sibylle haar woedend in de rede. Wat bemoeit ge u met andere menschen ?

— Zwijg, oude ! Ditmaal was het Frans, die haar terecht wees, de hand op haren mond leggend. Als mevrouw het meisje wil hebben, kan ze het krijgen.

Doch de zuster, die wel inzag, dat dit niet zonder heftige tooneelen zou gaan, achtte het geraden, zich voorloopig alleen terug te trekken.

— Ik zal het arme schepsel niet vergeten, maar terugkomen.

Toen zij de kamer verlaten had, heerschte er een poos drukkend zwijgen. Lenz had de verschijning der liefdezuster uit zijn evenwicht gebracht — hij hield er niet van, dat vreemden hem kwamen storen — en zijne vrouw was niet minder verdrietig over de inmenging van een derden persoon in hare aangelegenheden.

Alleen Frans scheen de zaak niet ernstig op te nemen ; hij geeuwde en rekte zich uit, en waggelde eindelijk naar den tweeden strooizak, wierp zich daarop neer, mompelde eenige onverstaanbare woorden en zonk toen in een diepen slaap.

Sibylle luisterde een poos naar zijn zware adembaling.

— Kom eens naderbij ! fluisterde zij Lenz toe. Wij zitten daar leelijk in de klem heor !

— Ach ja ! knikte de man verstroid.

— Die jongen mag niet te veel weten. Verstaan ? Hij heeft den duivel in zijn lijf ; als wij niet oppassen, krijgt hij ons er onder.

— Hm ! Hm !

— Van nut zal hij ons wel zijn ; maar hij is te wild, te onvoorzichtig ; hij kan ons licht in ongelegenheid brengen, als we hem alles zeggen.

Weer knikte Lenz toestemmend.

— Vóór alle dingen : wat beginnen we nu met die meid daar ? In het gasthuis mag zij niet.

— Neen.

— En wij kunnen haar ook niet meer hier houden ; het is te gewaagd, te meer, nu Frans terug is.

— De jongen zal echter willen weten, wat er met haar aan de hand is, meende Lenz.

— Laten wij het hem liever zeggen : hij kan ons wel een handje helpen met de zaak.

— Dat is waar ! gaf Sibylle toe. Toen luisterde zij naar een gedruisch bij de deur.

— Daar is alweer iemand.

Een nieuwe verrassing ; de bezoeker was ditmaal een neger. Hij boog voor het oude wijf of zij een hertogin was.

— Neem mij niet kwalijk dat ik u stoor, maar de boodschap, waarmee mijn meester mij hierheen stuurde, is van belang.

— Uw meester ? vroeg Lenz, den zwarte wantrouwend aanblikkend.

— Ja, hier is een brief van hem. Ik moet op antwoord wachten.

Lenz nam het briefje en las den inhoud, die vreemd klonk.

« Noem uw prijs, maar zorg dat de policie niet uw verblijf ontdekt. Als men u vraagt mijne identiteit te bewijzen, zeg dat ge mij niet kent. »

— Van wie komt dit ? vroeg Lenz verbaasd ?

— Van M. Alan Burton.

— Dien naam heb ik nooit gehoord, mompelde Lenz, terwijl zijne vrouw hem het papier uit de hand trok om het eveneens te kunnen bestudeeren.

Zij kwam er echter niet toe, want op dit oogenblik roerde zich de slapende Frans, mompelde een paar woorden in de dieventaal en richtte zich slaapdronken overeind.

— Wie is dat ? vroeg de neger.

— Een arme drommel met zijn zuster, antwoordde Sibylle snel ; zij ging zoo staan dat ze Frans verborg. Hun huisbaas heeft ze op straat gezet en nu hebben wij ze voor deezen nacht opgenomen.

Deze uitlegging scheen den zwarte niet geheel tevreden te stellen, want hij zag scherp naar Frans. Om goede redenen, hij had gehoopt het echtpaar alleen te treffen ; op een derden of vierden persoon was hij niet voorbereid. Hunne aanwezigheid kon licht zijne plannen in de war brengen of de taak, welke hij zich had gesteld, bemoeilijken. De neger was namelijk niemand anders dan de aldus vermomde Vernet.

In zijn iever, ver lere ontdekkingen te doen, die wellicht konden leiden tot opsporing van den moordenaar, had hij het middel gekozen om zich met de Lenzen in verbinding te stellen.

Hij had namelijk aldus geredeneerd : als Alan Burton en de voortvluchtige matroos een en dezelfde persoon waren, zou de des 's morgends aan de villa door de hedelwijven afgegeven boodschap waarschijnlijk voor hem bestemd geweest zijn. Wat die boodschap was, viel moeilijk uit te vissehen ; wel echter loonde het de moeite, door het echtpaar Lenz trachten gewaar te worden, in welke betrekking de aristocraat tot het beruchte dievenhol stond. Hij meende dit het best ten uitvoer te kunnen brengen door zich voor te doen als de knecht van Alan Burton. Als neger vermomd, zou hij minder snel herkend worden en ook minder gewantrouwd.

XVII.

Waarschijnlijk door 't praten wakker geworden, had Frans zich opgericht en zag met zijne slaperige oogen in het rond. Toen hij den vreemde ontdekte, kwam eene uitdrukking van schrik op zijn gezicht. Hij schudde den slaap van zich af, stond op en wankelde brommend naar de deur. Vernet wilde op zij gaan, om hem door te laten, doch op hetzelfde oogenblik ook, strukkelde Frans en honsde zoo hevig tegen hem aan, dat beiden vielen.

Eer de verraste detective, die onderlag, zich kon oprichten, zag hij het vertrokken gelaat van den beschonkene over zich gebogen en een scherp mes in diens hand. De aanval geschiedde zoo plotseling, dat de beide oude menschen welke de ongegronde vijandigheid van hun zoon niet begrijpen konden, verbluft toezagen.

Nu keerde Frans zich tot hen.

— Zie hier, brulde hij, het is een bulldog ! (Een van de policie).

— Wat ! krijschte Sibylle, toeschietend, een bulldog ?

Vernet, ziende dat hij ontdekt was, deed nu wanhopige pogingen, zich van zijn tegenstander te bevrijden ; doch Frans, die zijn ouders toegeroepen had, hem te helpen, had hem spoedig overweldigd en ondanks zijn krachtigen weerstand lag de detective na enkele minuten goed gebonden op den grond.

Hij verkeerde in beklagenswaardigen toestand. De kleeren hingen aan flarden langs zijn lijf, de wollige pruik zat scheef en de zwarte verf had zich gedeeltelijk van gezicht en handen losgemaakt, zoodat hij er belachelijk bont en morsig uitzag.

— Ziet ge wel ? riep Frans triomfeerend ; het is geen echte neger !

En dreigend met een revolver, zegde hij tegen Vernet :

— Spreken moogt ge ; maar wee uwe gebeente, als ge fluit om uw kameraden. Bij het eerste gelud schiet ik u dood.

Vernet tandenknarste, maar bleef hardnekkig zwijgen, terwijl het drietal fluisterend over het lot van den gevangene beraadslaagde.

Frans voerde het hoogste woord en na een poosje vroeg hij, op onbeschaamd vertrouwelijken toon :

— Zeg, zwartje, waarom zijt ge eigenlijk hier gekomen ?

— Waarom vraagt ge niet eerst, wie ik ben ? spotte Vernet.

— O, dat krijgen wij er wel uit, als wij het weten willen. Voorloopig is het voldoende da wij weten, wie ge zijt.

— Mag ik vragen, voor wien ge mij houdt ?

— Natuurlijk voor een bulldog ! grinnikte Frans. Maar dat is nu bijzaak. Ik wil weten, wat ge hier komt doen.

— Ik kwam niet om u. Mijn bezoek gold hem (hij wees op den ouden Lenz). En ik ben niet waar ge mij voor houdt.

— Wat dan ?

— Hm !... een, die voor bijzonderen inlichtingen inwint.

— Dus zoo'n detective !

— Nu ja, als ge het zoo noemen wilt, gaf Vernet koelbloedig toe. In elk geval kunt ge daaruit zien, dat mijn bezoek niet u geldt. Ik hoop, dat ge vroeger of later wel in de goede handen zult vallen ; maar mij interresseer gij niet... En tot Lenz, die naderbij kwam :

— Ik zou u wel onder vier oogen willen spreken.

De oude was verlegen ; hij wist niet, wat hij moest antwoorden.

Zijn vrouw kwam hem te hulp.

— Gij behoeft u niet voor dezen mijnheer te geneeren, riep zij Vernet toe ; hij is een goede vriend van ons.

De ander wierp een argwanenden blik op Frans, die wijdbeens, met de handen in de zakken, naast zijn vader stond.

— Weet die onde vriend ook van de geschiedenis, die in uw vroegere woning is voorgevallen ? vroeg hij aarzelend.

Dit voorzichtige polsen maakte Frans boos.

— Wat gaat u dat aan, of ik het weet of niet ! stoof hij op. Pas op, mijnheer, uw manier bevalt mij niet !

Vernet lachte minachtend.

— Dat spijt mij ; maar ik ben waarachtig niet gekomen om uw gunst te verwerven. Gij bevalt mij heelemaal niet.

(Wordt voortgezet).

Maladies de la gorge du nez et des oreilles. **Docteur Sonval**, médecin spécialiste, RUE DES CHAMPS 31 Liége, consultations de 8 à 10 h. et de 2 à 4 h. le dimanche de 8 h. à 10 h.